

کروب رضایی

فارنهایت

به جنوب که رسیدی
باید هوایت از هوای محیط
گرمتر باشد
تا کمی خنک شوی!

نرمتنان

اگر چه پوست نرمی دارند
سختی‌ها را خوب می‌فهمند
زیست‌شناسی می‌گفت:
روی پوست کرگدن‌ها هم
می‌توان شعر نوشت

رانت

وقتی خیابان به
کاج و اوکالیپتوس
تکیه می‌دهد
شهر پر می‌شود از
ریشه‌هایی که
می‌خورند و
میوه نمی‌دهند.

قوش

با آخرین دگردیسی
منقارم تغییر شکل داده
خودکاری شده
که در برچیدن کلمات
کنجکاو می‌کند
من قوم و خویش فقیر پرنده‌ها هستم
از سنگ که چه عرض کنم
از کیش... کیش.. هم می‌ترسم

حسن مؤذن زاده

۱

از چشمانت اندوه گرگ می‌بارد، و عاشقانه‌های باران
و زنی که هر روز، هر روز، هر روز به بهانه‌ی مدرسه
از خانه خارج می‌شود، و در اندوه سیب گم می‌شود.....
و چون "زائران سرگردان"
پای از رفتن می‌کشد!
و بر سکوی این تماشاخانه‌ی "غوغایی" عریان می‌رقصد
و "تمام" می‌شود...

سیب‌ها اندوه خود را می‌سازند، و پایان جهان را

۲

اگر بیایی برایت گریه خواهم نوشت
و از هر هزار اقاقی که در من به تاراج رفته است، حرفی نخواهم زد
امسال کمی پائیز می‌نویسم برای تو و برای "برگ‌های زرد عاشق"
که با باد رفتند
من همان "سگی سرگردان"م که از مدرسه فرار کرده
من سگی "تشنه‌ام" که به مدرسه می‌رود.....